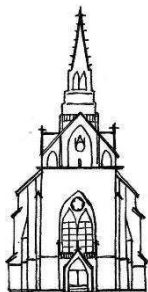

SETKÁVÁNÍ

Brněnský evangelický měsíčník / 2016

6

EVANGELICKÁ CÍRKEV V BRNĚ

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně I

Betlémský kostel a kostel J. A. Komenského (Červený kostel)
Opletalova 6, 602 00 Brno, tel: 542 211 453, 542 210 332
email: ccebrno1@atlas.cz, <http://www.cervenykostel.cz>
kazatelé: Jiří Gruber a Olga Tydlitátová, faráři
seniorátní kazatelé: Jiří Šimsa a Jaroslav Vítek
kurátor: Václav Matoulek, past. pracovnice: Marie Melicharová

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Brně II

Blahoslavův dům, Lidická 79, 602 00 Brno, tel: 541 212 469
email: brno-ii@evangnet.cz, <http://brno-ii.evangelnet.cz>
kazatelé: Martin Horák a Alexandra Jacobea, faráři
kurátor: Jaroslav Kučera, past. pracovnice: Milena Hauserová

Farní sbor ČCE v Brně - Husovicích

Netušilova 26, 614 00 Brno, tel: 545 212 420
email: husovice@evangnet.cz, <http://www.ccehusovice.cz>
kazatel: Štěpán Hájek, farář
kurátor: Vladimír Zikmund

Farní sbor ČCE v Brně - Židenicích

Kostel Jílkova 74, fara Konečného 8, tel: 530 324 052
email: zidenice@evangnet.cz, <http://zidenice.evangelnet.cz>
kazatel: Martin Horák, administrátor
kurátor: Miroslav Maňák

Diakonie ČCE - středisko v Brně

Hrnčířská 27, 602 00 Brno, tel: 549 242 279, 541 248 401
email: brno@diakoniecce.cz <http://brno.diakonie.cz>
ředitel: Jan Soběslavský

EVANGELICKÁ
AKADEMIE
BRNO

Evangelická akademie,

Vyšší odborná škola sociálně právní

Opletalova 6, tel: 542 221 741, email: vos@eabrno.cz

Střední zdravotní škola Evangelické akademie

Šimáčkova 1, 542 213 593, email: cszs@eabrno.cz,

<http://www.eabrno.cz>

ředitelka: Hana Svobodová

Setkávání - brněnský evangelický měsíčník. Ročník 2016 (XVIII).

Vydávají sbory Českobratrské církve evangelické Brno I a Brno II. Odpovědní redaktoři: Jiří Gruber, Martin Horák. Obálka Iva Tůmová. Registrováno pod číslem MK ČR E12109. Doporučená cena jednotlivého čísla 15 Kč. Roční předplatné 150 Kč, sponzorské 200 Kč. Redakce: 602 00 Brno, Opletalova 6. Vychází 10x ročně.

Podle čeho se vlastně červen jmenuje červen? Jedni tvrdí, že podle červenání ovoce a jahod. U nás v domě, v krámku se zdravou výživou, doposavad kraluje zelený a bílý chřest, ale na jahody už se prý můžeme těšit. Že by?

Jiní jsou však toho názoru, že červen je červenem podle červů, kteří v tomto období škodí na štěpech a ovoci. O poznání méně romantické pojmenování. Červy ale příliš často nepotkávám (naštěstí!), tak se pouštím na tenký led volnějších asociací a uvažuji, co tu a tam škodí mně a jaká jména by to mohlo dát měsícům. Užitečná chvíle, zkuste to taky, pojmenovat si, co jsou vaši škůdci...

Další zdroj: červen je prý červen podle červce, nadčeledi hmyzu. Nemajíc poblíž bratra Jaroslava Marka, nouzově hledám na internetu, kdo že jsou ti červci, kolik jich je, čím se živí, kde žijí, spousta cizích slov, dočítám se až k šelaku. Co je zase tohle? Přírodní živice, získávaná z výměšků červce lakového. Používá se ke kde čemu, třeba k ručnímu lakování houslí. Červen alias houslen?

Mnozí jsou však přesvědčeni, že červen je červen podle červenosti vůbec. Myslím na červenou v červnu ve svém okolí... A v duchu vidím červené oči studentů během zkouškového období. Držím jim palce a s trochou mrazení si vzpomínám na doby, kdy i mně se dni a noci slévaly v jedno, podstatné bylo, kolik zbývá hodin a stran, kolik je toho v hlavě a co tam naopak není...

Vidím i červené tváře maturantů „na potítku“ a při oznamování výsledků zkoušky dospělosti. V květnu nám pískali a naposledy zvonili pod okny, rozpustilí, vtipní, vynalézaví. Taky jim držím palce. Paměť už tu sice vyplavuje jen idealizované obrázky, ale vzpomínám na zvláštní pocity „před“ a „po“.

Vidím červené plakáty a bannery Noci kostelů. Těším se, až zaplaví Brno i mnoho dalších měst, těším se na lidi, kteří se přijdou podívat nebo si přijdou povídat. S vděčností myslím na ty, kterým tahle akce otevřela dveře nejen do kostelů, ale především do společenství v nich.

Vidím ale i červené vykřičníky u všeho, co je třeba stihnout před prázdninami, před létem. Vůbec toho není málo, rychlík na trase Velikonoce - prázdniny zdaleka ještě nebrzdí...

A nakonec vyhlížím červenou skluzavku na zahradě. Nebo bude jiná?

Milí čtenáři, přeji vám, aby váš červen byl především měsícem dobrým, ať už je červenem podle výše jmenovaného či podle něčeho docela jiného.

Saša Jacobea

Střední zdravotnická škola Evangelické akademie

v Brně-Lišni uspořádala 15. dubna 2016 zajímavý projektový den. Místo obvyklého vyučování je už po několikáté připraven pro studenty i vyučující přednáškový a diskusní program na některé z aktuálních témat pro pracovníky ve zdravotnictví. Děje se tak pod heslem projektu: „Škola-základ života.“ Není bez zajímavosti, že se pro tuto akci ujal název „polévkový den“, protože má mimo jiné připomenout dávnou tradici, kdy budova byla klášterní školou řádu sester Boromejek, které díky nápadu a peněžité pomoci hraběnky Belcredi poskytovaly chudým dětem polévku.

Letošní program byl ve znamení oslavy 20. výročí zahájení provozu samostatné zdravotnické školy (zatímco EA na Opletalově ul. si bude v září připomínat již 25. výročí své existence).

Když jsem uviděla přeplněnou největší učebnu školy a měla jsem po úvodním přivítání paní ředitelky Hany Svobodové jako pamětnice zrodu pronést svou vzpomínkovou řeč, proletěly mně hlavou všechny peripetie, ale i úsměvné příhody, které s rychlou přestavbou této opuštěné zchátralé budovy souvisely, a nemohla jsem nepocítit, že ta pozitivní souhra okolností nebyla jen shodou náhod. Dnešní stav budovy i technické vybavení učeben je zásluhou organizačních schopností H. Svobodové, M. Matulové a dalších ve srovnání s původním stavem k nepoznání!

V dalším programu jsme měli možnost vidět a slyšet prezentaci studentek z jejich studijní cesty do Stuttgartu, Londýna a Gratzu. Bylo to svěží a atraktivní pro vzbuzení chuti se podobných projektů zúčastnit. Poté začaly ve více třídách souběžné programy. Při nich vystoupil MUDr. Susa z Prahy, který kdysi jako člen synodní rady stvrzoval svým podpisem zakládající listiny a i jinak škole pomáhal. Tentokrát přijel s neformální přednáškou na téma Význam polévky, a to nejen pro tělo. Dalším hostem byl Bc. M. Máša, který už více než deset let pracuje jako zdravotník v Rakousku, dále Mgr. P. Polsen vyprávěla o své cestě k roli spisovatelky knih se zdravotnickou problematikou. V jiné učebně dva mladí muži z Barmy, kteří se už domluví česky, popisovali své dojmy z života v naší zemi. Neformální projevy řečníků dávaly možnost k diskusní výměně názorů. V jedné učebně pod vedením spirituálky školy Ivy Květonové a faráčky

Marty Židkové probíhala hudební dílna, jejímž výsledkem byl nácvik písně, kterou nám studentky zazpívaly před poledním servírováním polévky. Její konzumací byla uzavřena oficiální část programu. Tento zdařilý den může nám hostům připomínat i vkusná keramická polévková miska, kterou jsme jako dárek obdrželi.

Myšlenka na závěr: Škoda, že z našich evangelických rodin z Brna i odjinud (škola má k dispozici v podkroví fary na Opletalově ul. i internát) se nikdo na povolání zdravotní sestry či bratra nehlásí. Za komunistů to pro dívky z věřících rodin bylo skoro nemožné, a co je vlastně oprávněným důvodem pro nezájem dnes? O aktuální nabídce otevíraných oborů se lze dozvědět na www.eabrno.cz nebo tel. 542 212 979.

Jana Slámová

Presbyterní konference brněnského seniorátu

se letos uskutečnila později, než bývá zvykem, a to v sobotu 7. května v sále Václava Pokorného na „Zelené faře“. Vzhledem k pěknému, slunečnému počasí se sešlo něco přes 30 účastníků. Po uvítání Martina Horáka se nad textem z Bible zamyslela sestra Olga Smetanová. Velmi pěkná úvaha o svobodě vycházela z listu Galatským 5,13-16.

Následovala přednáška doc. Pavla Hoška z katedry religionistiky evangelické teologické fakulty Karlovy univerzity. Téma přednášky bylo aktuální, a to: „Křesťanem v dnešním světě.“ Bratr Hošek ve stručnosti popsal situaci v našem státě za posledních 25

let, kdy po revolučním nadšení se počty věřících začaly snižovat. Situaci přirovnal k tržnici, kde je mnoho zboží různé kvality. A tak to je i s duchovním životem v naší společnosti. Přednáška byla velmi zajímavá a každý, kdo váhal, jestli má přijít, udělal velkou chybu, že se k nám nepřipojil. Po diskuzi byl čas na výtečné občerstvení, které připravily sestry z hostitelského sboru.

Po občerstvovací pauze nás bratr seniorátní kurátor Miroslav Maňák seznámil s novinkami ze seniorátu. Připojil i informace ze setkání seniorů a seniorátních kurátorů se synodní radou, které se uskutečnilo v Herlíkovicích v polovině dubna. Celé setkání jsme zakončili písní a modlitbou.

René Pikna

Sborová neděle s Martinem Balcarem

Poslední dubnová neděle byla radostným setkáním mnoha členů a přátel našeho sboru. Při bohoslužbách byly pokřtěny dvě sestry a do sboru byli přijati dva bratři, kteří se účastnili kurzů Alfa a Beta. Po výborném společném obědě následovala beseda s bratrem Martinem Balcarem, který nedávno navštívil uprchlický tábor v jordánském Zátarí, aby nás seznámil se životem lidí, kteří museli opustit svůj domov v Sýrii a uchýlili se do tábora vybudovaného OSN nedaleko hranic své vlasti. Letošní poštovní sbírka v našich sborech byla určena na projekty luterské Diakonie v tomto táboře.

Pro ty, kteří se nemohli tohoto setkání zúčastnit, jsme připravili základní informace, které z textů Martina Balcara na facebooku vybral Jan Soběslavský.

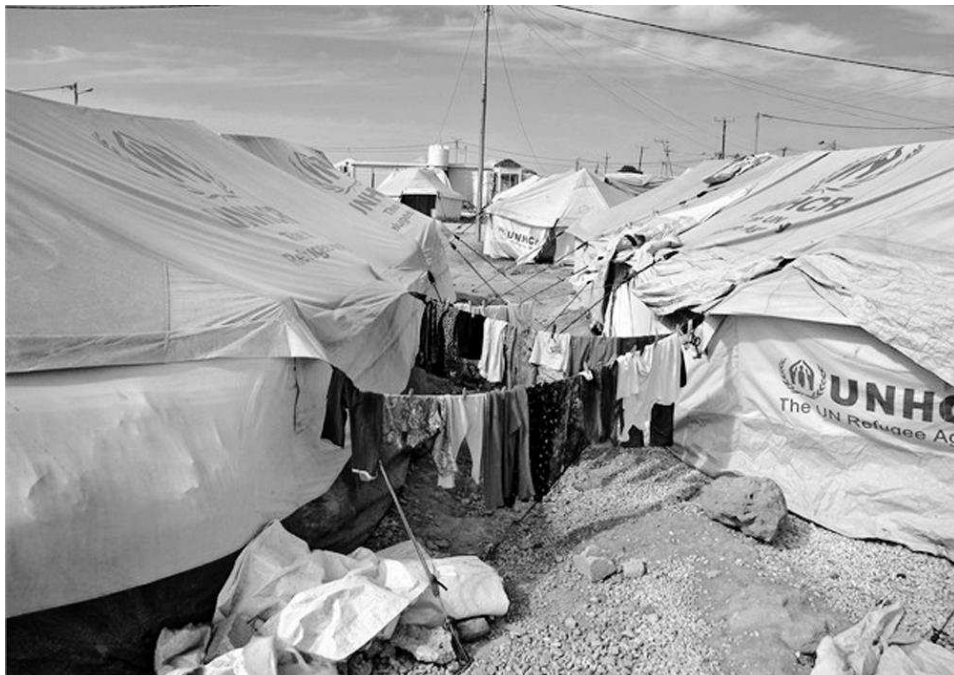
Když se řekne Zátarí

Tábor v Zátarí vznikl proto, že je blízko hranic a na místě bylo v době jeho založení dost podzemní vody. Dnes již chybí a vozí se denně z hodinu a půl vzdáleného Ammánu. První obyvatelé bydleli ve stanech a za dobu trvání jím prošlo odhadem 430 tisíc lidí. Dnes tábor obývá 80 tisíc lidí a je plný, již neroste. Ač se to nezdá, neznamená to, že je zde hlava na hlavě, zvláště v novější části tábora je mezi kontejnery dost místa. Podloží tvoří písek a skály, uprostřed je kopec, ale vcelku je celý na rovině. Přejít jej trvá asi hodinu a půl a je rozdělen do administrativních sektorů. Z hlavní silnice je na odbočce do tábora první checkpoint, od kterého vede asi kilometrová cesta k dalšímu přímo u vjezdu do samotného tábora. Pokud byste pokračovali rovně, pojedete po ulici, které nikdo neřekne jinak než Champs-Élysées a podobnost je jistě v počtu lidí.

Tábor řídí UNHCR (Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky OSN) a šéfem je Arméno-Libanonec Hovig Etyemezian, kterého jsme náhodou potkali - takový třicetiletý aktivní chlapík, který s vámi rád promluví, žádný bafuňář. Ostatně všude písek, hučení generátorů, kontejnery na bydlení. Tábor je prostě město. Se správou, infrastrukturou a děním vymyšleným do posledních detailů, jako jsou svatby či pohřby. Vše musí běžet, každý problém může přerůst v nepokoje. Poslední rok se stará o všechnu bezpečnost jordánské ministerstvo vnitra a bezpečnostně je dnes situace výrazně lepší než před dvěma lety, kdy zde nepokoje byly na denním pořádku. Přesto je uměním dostat do tábora povolenku, což se však díky našim partnerům celkem v pohodě podařilo.

V táboře dnes působí 56 neziskovek - všechny z těch největších známých a také projekt Diakonie ČCE spadající pod Světovou luterskou federaci (LWF). Kdo chce v táboře působit, musí mít řadu povolení, všechny nové projekty se musí předem konzultovat s UNHCR a dalšími účastníky, aby nedošlo k dvojímu metru, duplikaci aktivit apod. Spolupráce je totiž zásadní. Až 80% všech uprchlíků v Zátarí pochází z provincie Dará, která leží na druhé straně hranic. Pro syrský režim je Dará symbolem odporu, zvláště muži jsou velmi

pronásledování, a pouze příslušnost k místu stačí k zastřelení na jakémkoliv checkpointu v Sýrii.

Každý uprchlík, který přijde do tábora, dostane po sejmutí biometricky svůj „pas“ a je mu dle počtu lidí v rodině přidělen karavan - plechová krabice o rozměrech asi 3x6 metrů. Do sedmi lidí jeden, nad sedm dva. Lidé přicházejí a odcházejí, proto tábor nyní přijímá, jen když někdo odejde. Jak jsem již psal, v Zátarí žijí lidé, kteří přišli bez dokladů, nebo ti, co zde chtějí být. S doklady mohou Syřané žít kdekoliv v Jordánsku, syrští uprchlíci ale nesmějí v Jordánsku legálně pracovat a dostávají tak od Světového potravinového programu (WFP) kreditní kartu (Mastercard), na kterou si mohou ve dvou oficiálních obchodech koupit zboží v hodnotě 20 JOD (x35 Kč) na osobu a měsíc. Problémem je, že zboží v těchto obchodech je až 2x dražší než na trhu, ten proto mezi lidmi kvete jak máloco. V celém táboře platí jordánské právo, je přítomna policie a hasiči. Nikdo cizí nesmí v táboře v noci přespávat, jen lidé zde žijící. Zakázány jsou též veškeré zbraně.

Typický člověk v táboře...a nepíšu uprchlík

Z desítek rozhovorů složím jeden příběh - rodina žila do roku 2013 v Dará, při válce přišli o dům, někdo z rodiny ve válce zahynul či byl raněn. Nejdříve se zkusili přestěhovat jinam v Dará, ale situace se přiostrčila, a tak vzali jednu tašku a odjeli taxíkem na jordánskou hranici, většinou společně se svými příbuznými. Na hranicích je zajistila armáda a byli převezeni do Zátarí. Zde žijí, milují svou zem, nemají kromě vlastního oblečení a zbytku úspor nic a čekají na první

okamžik, kdy se budou moci vrátit domů bez ohledu na to, co tam najdou ze svých domovů. Chtějí si vše opravit a začít nový život. V očích všech, zvláště mužů, vidíte jisté ponížení a smutek, v jednání jsou však velmi přátelští, Evropě vyjadřují vděčnost, že se k nim stavíme pozitivně (to nám trochu trnul obličej) a hostí vás, i když nic nemají nachystáno, což je syrské přísloví (pozn. autora: Jak já bych rád toto zavedl u nás). Společnost je samozřejmě hodně rozdělená a najdete jen minimum žen, které jsou ochotné mluvit, diskuse se vedou převážně s muži.

Infrastruktura

Lidé bydlí v domcích (tzv. karavanech) bez vody, záchodu a kuchyně - ty jsou rozesety všude po táboře. Skoro každý domek má ale načerno instalován zásobník na vodu na asi 2 kubíky, pitná voda se musí kupovat. Tábor má centrální odpadní systém, elektrika vede celým táborem, je ale určena pouze pro instituce - nemocnice, školy, veřejné osvětlení, ale protože je na mnoha místech „napíchnutá“ do domků či krámků, je síť často přetížena a zapíná se jen na noc. Zbytek obstarají naftové generátory.

V táboře je řada nemocnic s různým typem péče, uprostřed veliká škola, na různých místech najdete komunitní centra.

Práce

Uprchlíci nesmějí být zaměstnáváni a oficiálně nesmí dostávat mzdu. Na skoro všech hlavních ulicích však časem vyrostly stovky krámků, restaurací, dílen (opravy kol, holičství, šicí dílny apod.), a to ze zbytků po starých kontejnerech či kdo jak co sežene. Představte si prostě klasickou (holešovickou) tržnici nebo tu někde na česko-polských hranicích. Elektrika je v mnoha místech napíchnutá na centrální rozvody, přes den však nejde a proto všude v táboře hučí naftové generátory. Je to neuvěřitelné, během dvou let tu vzniklo fungující město velikosti Zlína, a to vše zcela neoficiálně. Stroje a přístroje jsou dovezené či vyrobené s neuvěřitelnou mírou improvizace. Kdo si myslí, že jsme to my Češi, kdo si umíme poradit vždy, mýlí se. Syřané nám dávají na frak.

Komunitní centrum Diakonie ČCE

Zhruba uprostřed tábora je komunitní centrum, kde se realizuje řada aktivit Diakonie ČCE z ČR ve spolupráci se Světovým luterským svazem s centrálou v Ammánu. Projekt je řízen jediným Jordáncem, Muhammadem, moc milým chlapíkem (na jedné z fotek). Ten má k ruce 18 syrských dobrovolníků vybraných přes klasické výběrové řízení, kteří se podílejí na všem - od ostrahy objektu po poradenství. Tým je úžasný, všichni jsou milí, a především mají v táboře vybudovanou síť kontaktů, takže všechny problémy či potřeby umí velmi rychle a klidně řešit, včetně vyřízení povolení k vjezdu do tábora, když vám den předem propadne (za deset minut vyřízeno, a to plně legální cestou).

Od osmi ráno do sedmi večer tak chodí stovky Syřanů do šicí dílny, na angličtinu, fotbal, ping pong, na hudbu a zpěv, do projektu tzv. iniciativ, kdy mladí lidé vymýšlejí zlepšení pro tábor, k dispozici jsou i psychologové. Dílny

se odehrávají v pěti karavanech a ani na minutu se zde nic nezastaví. Problémem jsou čekací listy do projektu - v současnosti na nich "čeká" přes 400 lidí, kteří by se chtěli účastnit kurzů, protože to je pro ně šance, jak si přivydělat či se naučit něco nového, s čím uspějí. Centrum tak naráží jen na kapacitní problémy a je dnes již malé. V tomto směru doufám, že se nám podaří s Diakonií sehnat na příští rok peníze a centrum rozšířit; pokud ano, půjde to jednoduše - přikoupí se další karavan a aktivity se rozšíří. Třeba i s pomocí individuálních dárců.

Děti

Děcka chodí do školy, všechny je po táboře poznáte podle jednoho světlemodrého batohu. Po škole chodí do center na sport či kroužky, některé z nich ale pracují pro rodiče, což je velký problém - zvláště u vstupu do tábora se jich hromadí až podezřele mnoho. O všem vedení tábora ví a snaží se to řešit, dětská práce je na „černé listině“ a organizátoři tábora po ní jdou, jak jen mohou. I proto je součástí kroužků v centru Diakonie (LWF) práce s dětmi a rodiči, která se věnuje tomuto problému.

Život mimo Zátarí

Původně jsem si myslel, že nás bude zajímat jen tábor, ale souvislosti s životem okolo jsou snad ještě zajímavější. Tábor leží v oblasti Mafraq, která je jednou z pěti nejchudších „kapes“ v Jordánsku. Podle odhadů zde dnes žije 2 - 4x více Syřanů než Jordánců. Syřané nesmí pracovat, ale jak už to bývá, přivydělávají si, jak jen mohou. Na polích, doma v dílnách, načerno. Každý volný domek,

obchod či garáž je nyní pronajímána Syřanům, kteří nechtějí žít v táboře. Cena za příbytky, které jsme viděli (obchůdek, zahradní domek) je mezi 40 - 100 JOD (x35Kč). Vzniká tak paradox, kdy uprchlíci snižují cenu práce (např. Jordánci za práci na poli za den dostane až 25 JOD a Syřan do pěti) na druhou stranu místní vydělávají velmi dobře na pronájmu doslova jakékoliv boudy. Místní nenadávají, Syřany přijímají. Viděli jsme i projekty podporované Diakonií - školu, komunitní centrum pro ženy, kde se učí Syřanky řemeslům a vyrábějí doma výrobky, které pak centrum prodává. Bylo by možné psát statě - přivážíme mnoho tištěných i obrazových materiálů a rádi budeme o celém životě spojeném s uprchlíky povídat. Nejsem už nadchávací typ, na to je mi moc let, ale to, co jsme zde viděli - tedy práci LWF a Diakonie - je úžasný projekt, který velmi dobře pomáhá a přitom si klade a odpovídá na všechny související otázky. Třeba nyní musí holičskou dílnu měnit za jinou, protože v táboře nemůže být každý druhý holič, proto je třeba udělat klasickou analýzu trhu. Rozdávát není jen tak, je to umění, které tu ovládají.

Ostatní

Bude-li to v mých silách, rád s Vámi proberu daleko víc. Kdokoliv z vás by se chtěl připojit k této pomoci, bude to dobré. Začínáme nyní vymýšlet, kam dál projekt posunout. Přemýšlíme, jak přivést výrobky žen z Mafru do ČR, které jsou fakt krásné (teda myslím ty výrobky i ty ženy, ale nebudu se zbytečně zamotávat), určitě by bylo skvělé rozšířit komunitní centrum a nabídnout další aktivity. Stojí to za to!

Za sebe mohu říct, že zde je vše využíváno s maximálním efektem, což jsem sám viděl. Mezitím, co toto píšu, Petra Nedbálková, která projekt vede z ČR, prochází vedle s místními všechny faktury.

K fotkám: Na facebooku se vyhýbám obličejům, lidé jsou na útěku a mají řadu příbuzných v Sýrii. Není třeba je posouvat do ještě většího risku. Fotky s obličejí rád ukážu, ale jen soukromě. Jsou krásné, ale ne pro FB.

Martin Balcar

ZE SBORU BRNO - ŽIDENICE

Usnout v kostele

Už jste někdy usnuli v kostele? Děti ze židenického sboru měly tuto příležitost 16. května. Ne za bílého dne během bohoslužeb, ale v noci, značně unavené po sobotním odpoledni plném soutěžení, her, výtvarného tvoření, zpívání a opékání špekáčků.

Vybaveny spacáky, karimatkami a proviantem z domova dorazilo deset zvědavých dětí ve věku 4 - 9 let na naši farní zahradu už v 15 h, kde na ně čekali učitelé nedělní školy. Všechny byly plny očekávání, jak tato jejich premiéra dopadne - nebudeme se v kostele v noci bát, bude nám dost teplo,

tréfní na záchod? Obavy pomohl rozptýlit nabitý program, především soutěže, do kterých se obě družstva - „Kočky“ a Archa“, - pustila s vervou a odhodláním. Děti si při nich zopakovaly probrané biblické příběhy a hlavně užily spoustu legrace.

Do spacáků jsme se dostali až v deset hodin večer, uspaly nás monotónní zvuky pracujícího topení a nepotřebovali jsme ani budík. Díky rannímu brzkému světlu všechny děti solidárně vstaly ještě před šestou. Měli jsme tak příležitost vychutnat si snídani, zopakovat písničku, kterou jsme poctivě trénovali na bohoslužby, a zpracovat zážitky. Do zakreslených postav v životní velikosti děti vepsaly, co se jim nejvíce na spaní v kostele líbilo. Účastníci nedělního shromáždění si je pak mohli prohlédnout zavěšené pod pergolou na zahradě.

Bylo nám spolu dobře a už se těšíme na další společnou akci.

Lenka Nováková

Sedm tváří ČCE a Bible jako scénář života

byl název přednášky, kterou si pro setkání židenického sboru připravil na sobotu 7. května 2016 Petr Sláma. Už vzápětí se ukázalo, že ČCE není sedmihlavá saň a její tváře lze chápat jako charakteristické důrazy na určité její jevy a projevy. Jako takové byly postupně přiblíženy evangelické důrazy na: milost, svobodu, Boží jinakost, Slovo, společenství, veřejnou odpovědnost a reformační dědictví. Z mnoha zajímavých myšlenek přednášejícího vyjímám:

Církev je instituce provizorní, lze ji chápat jako jakousi ambasádu Božího království. Starý zákon je polemika dvou typů víry, které jsou vzájemně v určitém napětí. Je to kniha s poutnickým charakterem, nachystaná pro exil. Zástupně ji symbolizuje hora Sinai jako hora zákona, zatímco druhá hora Sion v Jeruzalémě je jako místo možného spočinutí.

Další zajímavostí byl řečníkův výklad o evangelickém důrazu na slovo. Jsme církev, pro niž je charakteristická snaha vše vysvětlit a zdůvodnit. Možná, že je na vině zkreslený překlad řeckého výrazu Logos, který není jen o mluvených slovech, ale zároveň o rozumem pochopeném akčním přístupu. Zde použil přednášející myšlenky teologa W. Brueggemanna, který konstatuje, že většina lidí žije podle scénáře svých rodinných tradic, které vědomě, či bezděky napodobuje. Bible však svými příběhy tvoří jiný scénář. Rozhodující faktor nového scénáře je biblický Bůh, vtělený v Ježíši, který zde vystupuje jako pán a zachránce Izraele, stvořitel nebe a země, jehož nazýváme Otec, Syn a Duch svatý. Praktikovat víru znamená umět a chtít „přesedlat“ ze svého „zabydleného“ scénáře, který se točí kolem jistot, výhod a nároků, na ten, který je nám předestřen v Bibli. Podstatou farářské služby je žít, formovat a začleňovat lidi do tohoto „protiscénáře“. V moderní době se takto může dít interpretováním biblických příběhů a událostí tak, že vnímaví posluchači vrůstají do nových postojů a řešení. Poznávacím znamením církve není její jistota, nýbrž její otevřenost Duchu svatému. Ten přináší možnost změny, znamená příležitost, nikoli hrozbu. Bohoslužby z tohoto pohledu by neměly být jen útěšně poklidné. V jejich důsledku bychom měli prožívat vnitřní zápas mezi scénářem vlastním, a tím, který dává poselství Bible.

Společenství sboru bylo nazváno „rodinným stříbrem“, které však nemá být „partičkou“ zahleděnou jen do určitých, mnohdy povrchních témat. Mějme na zřeteli, že jsme součástí církve Kristovy „po vší tváři země“. Církev má být kvasem, ostrůvkem pozitivní deviace. Není bez zajímavosti, že z ČCE mnoho lidí podepsalo Chartu 77 a i jinak se angažovali v boji za spravedlnost.

V závěru přednášející vyzdvihl myšlenku, že vzhledem k umenšujícímu se počtu praktikujících křesťanů je dobré hledat, co nás spojuje, a udržovat navzájem vstřícné mezinominační vztahy. Přednášející vyslovil též názor, že není zradou evangelictví inspirovat se a vypůjčit si případně i některé osvědčené způsoby misie, práce s dětmi a mládeží aj.

Po přednášce se rozvinula živá diskuse a výměna různorodých názorů. Rozhodně jsme měli cestou domů, a mnozí i déle, o čem přemýšlet. Petře, díky!

Jana Slámová

Festival Husovický dvorek

V Husovicích jsme letos přivítali XVII. ročník festivalu Husovický dvorek. Jak již pořadové číslo této akce napovídá, jedná se o oblíbenou záležitost a účastní se jí nejen členové husovického sboru, ale každoročně mezi sebou v Husovicích rádi přivítáme kromě přímých aktérů festivalu (malíři, herci, fotografové a další) také ostatní přátele, známé i neznámé, ať už z jiných sborů nebo mimo ně. A jsme za to velice vděční!

Program festivalu se koná většinou v neděli a začíná obvykle bohoslužbou v 9:00, následuje vernisáž výstavy a pak přichází na řadu představení. Výjimkou bývá Noc kostelů, kdy se divadelní představení v rámci festivalu koná až večer. Náplní letošního festivalu byly čtyři divadelní představení a tři vernisáže výstav.

Jedním z divadelních představení, která na Husovickém dvorku letos proběhla, byla pohádka Víti Marčíka O holčičce, která se ještě nenarodila. I když se jednalo o pohádku, byla to pohádka pro všechny generace, takže každý divák si přišel na své. Víta Marčík zahrál na festivalu divadelní představení již poněkolkáté, a také již poněkolkáté nás svým vystoupením pobavil a potěšil. Představení předcházela výstava fotografií herce Pavla Zatloukala, a i když dubnové počasí zpočátku hrozilo, že výstava, která se koná na husovickém dvorku tradičně pod širým nebem, bude muset být přesunuta do uzavřených prostor, nakonec se vyčáslilo a výstava fotografií i divadelní představení se odehrávaly pod slunečními paprsky.

E.P

OVCE - druhá část

V druhé části biblické zoologie věnované ovčím si více všimneme role pastýře. Pást ovce bylo povolání mnoha biblických mužů i žen (např. Abel, Abraham, Jákob, Ráchel, Mojžíš, David, Ámos). Za pastýře se prohlásili dokonce všichni Izraelci, když přišli do Egypta, aby mohli žít odděleně od Egyptanů, pro které bylo nepřijatelné žít s lidmi, kteří jedli berany, zatímco oni je považovali za zvířata posvátná. Chnum - bůh plodnosti a stvořitel všeho živého - byl v Egyptě zobrazován jako beran nebo muž s beraními rohy.

O stádo ovčí bylo třeba se starat s láskou a porozuměním. Hledat zbloudilé a ovázat raněné. Mít ohled na březí. Některé ovce byly silné, jiné slabé. Bylo na pastýři, aby tyto konflikty porovnal. Musel dbát i o to, aby silnější jedinci neutiskovali slabé. Ovce poznaly svého pastýře po hlase.

*Gn 33,13 Ale Jákob Ezauovi odvětil: "Můj pán ví, že děti jsou útlé a že mám s sebou **březí ovce** a krávy. **Budou-li hnány po celý den, všechny ovce uhynou.**"*

*Iz 40,11 Hospodin jako pastýř pase své stádo, **beránky svou paží shromažďuje, v náručí je nosí, březí ovečky šetrně vede.***

*Gn 46,34 Řeknete faraonovi: Tvoji otroci jsou od svého mládí až doposud chovateli stád, stejně jako naši otcové. To proto, abyste se mohli usídlit v zemi Gošenu, neboť **pro Egyptany jsou všichni pastýři ovčí ohavností.***

*Ez 34,17 Pokud jde o vás, mé ovce, toto praví Panovník Hospodin: **Hle, já vykonám soud mezi ovčí a ovčí, mezi berany a kozly.** Moje ovce se mají pást na tom, co jste nohama zašlapali, a pít to, co*

*jste nohama zkalili? Proto o nich praví Panovník Hospodin toto: **Hle, já vykonám***

soud mezi **ovcí vykrmenou a ovčí hubenou**, Já zachráním své ovce a **nikdo je už nebude loupit**. Já vykonám soud mezi ovčí a ovčí.

Lk15,4 Má-li někdo z vás **sto ovcí a ztratí jednu z nich, což nenechá těch devadesát devět na pustém místě a nejde za tou, která se ztratila, dokud ji nenalezne?** ... a když přijde domů, svolá své přátele a sousedy a řekne jim: **Radujte se se mnou, protože jsem našel ovci, která se mi ztratila.**

J 10,26 Ale vy nevěříte, protože nejste z mých ovcí. **Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou.**

K pastýři ovcí bývá často přirovnán panovník, kněz nebo státní úředník. Většina biblických míst však tohoto obrazu používá k jejich kritice a obžalobě. Pastýř má za stádo odpovědnost. Jeho úkolem je o stádo pečovat a ne se na jeho úkor obohacovat. Majitelé ovcí si většinou pastýře najímali a stádo mu svěřili. I když musel pastýř každou uhynulou a ztracenou ovci nahradit, byl to pouze nájemce, který v nebezpečí většinou utekl. A když utekl pastýř, rozprchly se i ovce a mnohé z nich skončily jako kořist dravců. Pouze dobrý pastýř se stádem ovcí zůstal a byl ochoten za něj i život položit.

Nu 27,15 Mojžíš promluvil k Hospodinu: "Nechť Hospodin, Bůh duchů všech tvorů, ustanoví nad pospolitostí **muže, který by před nimi vycházel a vcházel a který by je vyváděl a přiváděl, aby Hospodinova pospolitost nebyla jako ovce bez pastýře.**"

Jr 23,1-2 **Běda pastýřům, kteří hubí a rozptylují ovce mé pastvy, je výrok Hospodinův. Proto Hospodin, Bůh Izraele, praví proti těm pastýřům, pastýřům svého lidu, toto: Mé ovce rozptylujete, rozháníte je a nedohlížíte na ně.** Hle, já vás za vaše zlé skutky ztrestám, je výrok Hospodinův.

Ez 34,2-8 Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: **Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce? Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete.** Neduživé jste neposílili, nemocné jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově. Jsou rozptýlené, **jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny.** Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral. Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo: **Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupěny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mé ovce nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou.**

Mk 6,34 Když Ježíš vystoupil, **uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře.** I začal je učit mnohým věcem.

J 21,16 Zeptal se ho podruhé: "Šimone, synu Janův, miluješ mne?" Odpověděl: "Ano, Pane, ty víš, že tě mám rád." Řekl mu: "**Bud' pastýřem mých ovcí!**"

Mt 26,31 Tu jim Ježíš řekl: "Vy všichni ode mne této noci odpadnete, neboť jest psáno: **Budu bít pastýře a rozprchnou se ovce stáda.**" (Za 13,7)

Odtud je již blízko k přirovnání vztahu mezi pastýřem a ovcí k lásce a věrnosti, kterou věřící člověk poznává v každodenní Boží pomoci a vedení. Protože většina Izraelců pracovala s ovce každý den, dovedli si velmi dobře představit, co tato Boží starost znamená, a že se bez ní neobejdou. Žalmistovo vyznání Hospodin je můj pastýř tedy není jen básnickou hyperbolou, ale vyznáním pastýře ovcí, který dobře ví, co jsou ovce zač a jaká námaha je být jím pastýřem.

Ž 23,1 **Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.** Dopřává mi odpočívát na travnatých nívách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují.

Ž 78,52 Ale **svůj lid vedl Hospodin jako ovce**, jako stádo je převedl pouští, vodil je bezpečně, strach mít nemuseli, jejich nepřátele pohltilo moře.

Ž 79,13 **My jsme tvůj lid, ovce, jež paseš.** Budeme ti navěky, po všechna pokolení, vzdávat chválu a vyprávět o tvých chvályhodných činech.

Ž 95,7 **On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou.** Uslyšíte-li dnes jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.

Ž 100,3 Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, **jste jeho lid, ovce, které pase.**

Ez 34,31 **Budete mými ovce, ovce, které já pasu, vy lidé, a já vám budu Bohem, je výrok Panovníka Hospodina.**"

K pastýři ovcí je přirovnán také Ježíš, a to nejen v evangeliu podle Jana. Ježíš však není jen pastýř. Stává se pro ovce i dveřmi - patrně v tom smyslu, že pastýř hlídal vchod do ohrady, aby dovnitř mohly vejít pouze ty, které znal.

Mt 15,24 On odpověděl: "Jsem poslán **ke ztraceným ovčím z lidu izraelského.**"

J 10,2 Kdo vchází dveřmi, je **pastýř ovcí**. Vrátný mu otvírá a **ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je.** Když je má všechny venku, **kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas.**

J 10,12 Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a **ovce nejsou jeho vlastní**, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. **A vlk ovce trhá a rozhání.**

J 10,7 Řekl jim tedy Ježíš znovu: "Amen, amen, pravím vám, **já jsem dveře pro ovce.**"

J 10,11 Já jsem dobrý pastýř. **Dobrý pastýř položí svůj život za ovce.**

Žd 13,20 A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu **vyvedl z mrtvých velikého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše,**

1Pt 2,25 Jeho rány vás uzdravily. Vždyť jste bloudili jako ovce, ale **nyní jste byli obráćeni k pastýři a strážci svých duší.**

Protože se často stávalo, že se někomu ovce rozutekly a musel je pracně shánět dohromady, stalo se shromáždění ztracených ovcí obrazem mesiášské doby a Božím zaslíbením.

Jer 23,3 **Sám shromáždím pozůstatek svých ovcí ze všech zemí, kam jsem je rozehnal, a přivedu je zpět na jejich nivy a budou plodné a rozmnoží se.**

Ez 34,11 Toto praví Panovník Hospodin: Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat. **Tak jako pastýř pečuje o své stádo, když je uprostřed svěřených ovcí, tak budu pečovat o své ovce a vysvobodím je ze všech míst, kam byly rozptýleny v den oblaku a mrákoty... Sám budu pást své ovce a dám jim odpočívát, je výrok Panovníka Hospodina.**

Ez 36,37 Toto praví Panovník Hospodin: Opět budu izraelskému domu odpovídat na dotazy a prokážu jim toto: **Rozmnožím lidi jako ovce.** Bude jich jak ovcí posvěcených k obětem, jak ovcí v Jeruzalémě při slavnostních shromážděních; města obráćená v trosky naplní se lidmi jako ovce. I poznají, že já jsem Hospodin.

*Mich 2,12 Jistotně tě celého posbírám, Jákobe, jistotně shromáždím pozůstatek Izraele, **svedu jej dohromady jak ovce do ohrady, jako stádo doprostřed pastviště, zahemží se to zas lidmi.***

Jer 33,12 Toto praví Hospodin zástupů: Na tomto místě, které je v troskách, bez člověka a bez dobytka, i ve všech jeho městech budou opět nivy pastýřů, kde budou s ovcemi odpočívát.

*J 10,16 **Mám i jiné ovce**, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo a jeden pastýř.*

Obě ilustrace (malba i socha) jsou vybrány z římských katakomb (2.-3. století) a představují Ježíše jako dobrého pastýře v době, kdy ještě nebylo zobrazováno jeho utrpení na kříži.

Jiří Gruber

O ČEM SE HOVOŘÍ

Svobodná Kuba je zatím pouhé zdání

Kameny se valí do Prahy - znělo z úst Micka Jaggera před 26 lety. Cesta Rolling Stones do Prahy měla pro tehdejší Československo příchut svobody. Nedávno se kapela se vši pompou dovalila na Kubu, která se snaží tvářit, že prolamuje ledy. Je to ale jenom zdání.

Smýšlení režimu výstižně ilustruje jiná nedávná událost. Po téměř devadesáti letech navštívil na konci března Kubu americký prezident Barack

Obama. Jen několik hodin před jeho příjezdem zadržely kubánské úřady desítky členek opoziční skupiny Dámy v bílém.

Pouhé dva dny předtím pořádala Českobratrská církev evangelická společně s Člověkem v tísní Den pro Kubu s podtitulem Kuba - flirt se svobodou? Hlavním hostem byla kubánská aktivistka Rosa María Payá - dcera Oswalda Payá, laureáta Homo Homini a Sacharovovy ceny, který zemřel za podezřelých okolností při autonehodě v roce 2012. Prosila, aby svět nebyl k její vlasti slepý - ačkoli se kubánský režim snaží budit zdání změn, chce si udržet svou absolutní moc.

Prezident Spojených států začal loni obnovovat diplomatické styky mezi oběma zeměmi, částečně bylo zrušeno obchodní embargo. Za vstřícné kroky ze strany USA se ale svět od kubánského vůdce Raúla Castra nedočkal téměř ničeho. Režim stále potlačuje svobodu projevu a neumožňuje svobodné fungování opozice, zůstává tam také několik desítek politických vězňů.

V dubnu se na Kubě konal sjezd Komunistické strany, na kterém prezident Raúl Castro varoval před vlivem USA, které podle jeho slov chtějí ukončit socialistickou revoluci na ostrově. Za své vzory označil Čínu a Vietnam. Prohlásil také, že odmítá privatizaci státního majetku i sociálních služeb.

Kubánští disidenti opakovaně prosí, aby svět na Kubu a na další země, kde jsou porušována lidská práva, nezapomínal. Když lidé, žijící v poutech nesvobody, necítí podporu, snadno předem vzdají svůj boj o lepší život.

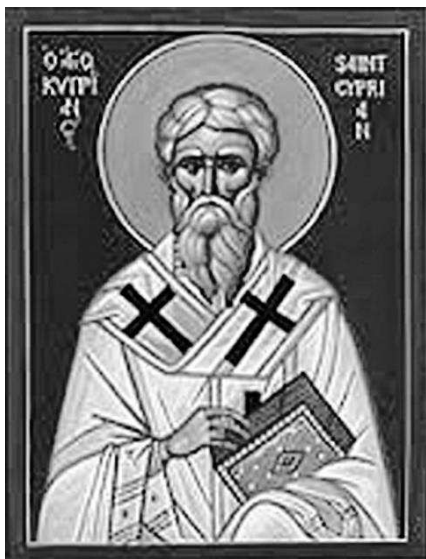
Jana Vondrová

Na snímku: Rosa Maria Payá

CÍRKEVNÍ OTCOVÉ

Cyprián - Thascius Caecilius Cyprianus

Ve srovnání se dvěma církevními otci, kteří žili o něco dříve než on a o nichž jsme již v Setkávání mohli číst, totiž s Tertullianem a Minuciem Felikem, se může jevit Cyprianus (asi 200-258), jako poněkud fádňácká osobnost. Nemá výbušný temperament a šířavou kritičnost Tertulliana, ani se nijak nesnaží o syntézu své víry s dědictvím řeckých a římských - pohanských - klasiků, jako tomu bylo u Minucia. Stejně jako jeho dva předchůdci žil a působil i on v Africe, stejně jako oni žil ještě v době, kdy křesťanství nebylo v římské říši trpěno, tím méně uznáno. Pro tento vnější časový zřetel bývá Cyprianus řazen mezi tzv. apologety, to znamená obránce víry oproti vnějšímu nepříteli (římský stát a jeho pohanský polyteismus), ale je tomu u něj poněkud jinak: Cyprianus už buduje církev, pomýšlí na její pevnější stavbu, stará se o její život a organizaci, a pokud je polemický, neobrací se proti pohanství, nýbrž se snaží čelit vnitřním

problémům, prvním zvolna se rodícím rozkolům, schismatům, herezím, kacířským hnutím.

Cyprianus se narodil do pohané rodiny, přijal však křest, stal se knězem, roku 248 byl již biskupem v Kartágu. Je to doba, kdy vypuklo pronásledování křesťanů, které bylo následkem císařského výnosu, podle něhož musel každý obyvatel římského impéria projevít svou loyaltitu vůči státu obětováním státnímu božstvu. Za tohoto pronásledování se Cyprianus z Kartága vzdálil, ale svou obec neopustil; po odeznění persekuce musel jako biskup řešit závažný církevně-politický problém: co s těmi, kdo v pronásledování neobstáli,

a tak či onak, třeba jen formálně, svou víru zapřeli a přinesli oběť na oltář pohanských bohů? Tuto otázku řeší Cyprianus ve svém spisu O odpadlých (De lapsis), kde oproti nesmlouvavým karatelům prosazuje, aby byli odpadlí přijati zpět do církevní obce, ovšem po řádném pokání. Schopnost realisticky řešit vnitrocírkevní problémy prokázal také ve sporu o to, zda má být uznáván křest, který udělili kacířští kněží. Vedle spisku O odpadlých a vedle hojné korespondence, která se rovněž většinou týká církevního života, je nejdůležitější Cyprianův traktát „O jednotě obecné církve“, kde se autor jeví jako nekompromisní bojovník proti všem kacířstvím a rozkolům. (Tento spisek prý byl zaslán do Říma a užívalo se jej jako teoretického zdůvodnění čelné pozice římského biskupa - papeže).

Z tohoto traktátu citujme (podle překladu J.J. Nováka v Patristické čítance 1988): *...Jednotu musíme pevně zachovávat a chránit...Nikdo ať neobelhává bratrské společenství, nikdo ať nenarušuje víru věrolomným převrácením pravdy...Církev je jedna a rozrůstá se do šířky. Je mnoho slunečních paprsků, ale jedno světlo. Je mnoho větví, ale jeden kmen vyrůstající z pevného kořene. Z jednoho pramene vytéká mnoho potoků... I církev zářící Pánovým světlem osvětluje svými paprsky celý svět, přece však je to jedno světlo.*

Cyprianus zemřel mučednickou smrtí 14. září 258 za následujícího pronásledování, které se dalo za vlády císaře Valeria. Diakon Pontius, který biskupa Cypriana osobně znal, sepsal jeho životopis (Vita Cypriani), jeden z prvních latinských výtvorů o životech světců; v dalším literárním vývoji žijí tato vyprávění jako legendy. A je zde ještě jeden text, který nese ve svém titulu

jméno tohoto církevního otce: je to Hostina Cyprianova (Cena Cypriani), záhadná básnická skladba, o níž literární historie dodnes neví, jakého je původu, a vůbec o čem se v ní vlastně mluví. Stejně tak je problematické Cyprianovo autorství rétorické básně věnované senátorovi, který odpadl od křesťanství a přijal zase pohanské mnohobožství.

Cypriana předkládal do češtiny již kolem roku 1500 přední humanistický učenec Viktorin Kornel ze Všehrd; další překlady vycházely koncem 19. století v Časopise katolického duchovenstva, traktát O jednotě církve vyšel roku 1940 v Olomouci v překladu Vojtěcha Martinů, několik dalších textů v Patristické čítance (1983, 1988). Zmíněnou spornou báseň (senátorovi, který odpadl) najdeme v knížce Sbohem, starý Říme (Praha 1983). Dva úryvky z Cyprianovy tvorby přináší soubor Úděl a útěcha (Heršpice, EMAN 1995).

Jana Nechutová

ŽILI MEZI NÁMI

Jan Šimsa - malá vzpomínka na velkého muže

Ve chvíli, kdy vzpomínám a píšu, končí v prosetínském evangelickém kostele bohoslužby, lidé se tísní u vchodu, někteří již obklopili rodinný hrob. Je neděle 24. dubna 2016, rozloučení s farářem Janem Šimsou. Jak příznačné, že právě tady.

Je studené jaro, ve větvích dubu to občas zaskřípe. Jsem daleko a mívám se s pietní chvílí i v čase:

Prosetínský kostel se plní, je jaro, léto, zima, snad podzim, šedesátá léta, možná jsem na instalaci. Sedím pod kazatelnou hned v první řadě, na protějším kůru hraji varhany. Jsem ještě dítě, jsem v tolerančním chrámu, kde je všechno jinak než v kostelích, které důvěrně znám.

Varhanní dohra je u konce, bude kázání, a dítě ví, že je třeba vydržet. Na kazatelnu s dekorem dubového listí vystupuje muž podsadité postavy a dítě zírá na výrazné ruce otevírající zip koženého pouzdra bible. Zdá se, že právě to by mohl být největší dětský zážitek - bible na zip a ruce, ruce s biblí, ruce v jasném gestu, ruce sepnuté k modlitbě, ruce žehnající ... bylo toho však víc. Na jaký text Jan Šimsa kázal? Někdo to možná ví. Slova si nevybavuji, ale ještě teď mě

zamrazí jako tenkrát pod kazatelnou s dekorem dubového listí. Naléhavá slova evangelia a jasná zpráva do všedních dnů, to byl Jan Šimsa, statečný velký muž, farář nejen v Prosetíně.

Ve chvíli, kdy vzpomínám a píšu, už lidé jistě odcházejí od hrobu. Vzpomínka z dětství - výrazné ruce, bible a zip, strhující kázání i dětský úžas nad jasnou zvěstí - tolikrát se mi už vybavila. Zážitek z dětství, který provázel každé moje setkání s panem farářem, osobní i zprostředkované.

Až příště půjdu prosetínským hřbitovem, bude o zastávku víc a vzpomínka z dětství mě i tam jistě dostihne.

Lia Ryšavá

Ve skvělé knize "Ženy z fary" sestra Milena Šimsová vzpomíná, jak se manžel po změně režimu v r. 1989 šel seznámit s úřadem, který ho odposlouchával. (Pokud máte knihu po ruce, je nesrovnatelně lepší si příhodu přečíst tam.) Přišel k němu jeden tamní zaměstnanec a řekl mu, že by ho někdo chtěl vidět. Kdo to však byl? Pracovnice, které ho léta odposlouchávaly. (Není čemu se divit, vedle jiných výjimečných vlastností byl bratr farář Šimsa okouzlující muž a je štěstí, že se tehdy dal "šmírovat" pouze zvuk.)

Ptala jsem se Mileny, jestli jejího muže tahle nebetyčná drzost těch bab nenaštvala. Milena odpověděla, že ne, že to přijal s klidem. Mě už rozzuřil sám fakt, že ty ženské nezalezly hluboko do podzemí toho jistě strašidelného domu, aby je ani nejnepravděpodobnější náhodou Jan Šimsa nespatriil. Ovšem to bych zapomněla na samu povahu lidí a (nejen tehdejšího) režimu - neúcta

k druhému, žádné zábrany vnikat do jeho soukromí, primitivita a voyeurismus v akustické formě, dnes smrtonosně posílený všudypřítomnou moderní technikou o složku obrazovou - s tím rozdílem, že mocenské složky natáčely "osoby politicky nepřátelské" a dnes řadový občan toho, koho se mu zachce.

Jitka Drahokoupilová

Vzpomínka na Marii Klusákovou

Dovolte mi věnovat pár řádků v našem časopise vzpomínce na sestru Marii Klusákovou, která zemřela 27. dubna 2016 ve věku 90 let. Odešla ze své milované rodiny jako poslední, během dvou let se musela rozloučit nejprve s dcerkou a pak i s manželem. Zůstala v bytě sama, skoro slepá a plná bolestí. Ven nevycházela. V praktických věcech jí pomáhala Diakonie a radostí jí byly občasné návštěvy sester ze sboru, a hlavně naprosto pravidelné večerní telefonování sestry Marty Vařílkové. Byla ovšem ve styku také s rodinou synovce a neteře.

Za dob radostnějších chodívali Klusákovi vždy ve třech buď do Blahoslavova domu nebo do Červeného kostela. Vždy za ruce, dva staří manželé a uprostřed jejich nemocná dcerka. Pro mne byli příkladem nádherné vzájemné lásky, která mezi nimi panovala, že dovedli i při náročné péči o těžce postiženou dcerku žít radostně a plně. V lásce, víře a v naději.

Lída Marková

Z PŮDNÍCH ARCHIVŮ

Povzbuzení do všedního dne - žáci Eduarda Böhla

Milí čtenáři, v posledním článku série „ Z půdních archivů - povzbuzení do všedního dne“ bychom vám rádi představili bohoslovecký směr Böhlovy školy, nesoucí jméno profesora systematické teologie Eduarda Böhla, který v letech 1864-1899 působil na bohoslovecké fakultě ve Vídni. K hlasatelům tohoto zřetelně konfesijního, teologicky určitého křídla reformované církve patřili Václav Pokorný a František Pokora, oba jsme v dřívějších číslech Setkávání představili. Žákem Böhlovým byl i Jan Karafiát, i když se sám za böhlovce nepovažoval.

Pozdní böhlovci a jejich následovníci se soustředili kolem časopisu Českomoravská (později Českobratrská) jednota, který vycházel v letech 1899 - 1941. V jeho prvním čísle je uvedeno: „*Chceme v „Jednotě“ slovem Božím vzdělávati, slova Písma svatého objasňovati a touhu po dobrém řádu v církvi probouzeti, aby byla pěknou viničkou Kristovou.*“ Programové prohlášení böhlovců je blízké tomu Karafiátovu z Reformovaných listů: „*Ať má Pán Ježíš*

v Čechách krásnou, krásnou církev! A pokud na nás jest, bude mít Pán Ježíš v Čechách krásnou církev."

Předkládáme článek Františka Pokory „Böhlovci“, který vyšel v Českobratrské jednotě v březnu 1933.

Je tomu právě 30 let, co profesor Böhl ve Vídni zesnul, a je proto přirozeno, že v naší době je už jen několik starých farářů v úřadě jeho žáky. Bývalo pak, že každý žák Böhlův nebyl ještě böhlovcem. Věrných a oddaných žáků Böhlových bývala jen malá hrstka, nenáročná, o které se mluví ještě dnes s uznáním hlavně zásluhou profesora Hromádky. Böhl

sám stál na půdě bohosloví svého tchána dra Hermanna Friedricha Köhlbrügga, bývalého faráře a zakladatele nizozemského reformovaného sboru v Elberfeldě (*dnes Wuppertal, SRN*). Kdo pak čte dogmatiku Böhlovu, pozná, že v ní se nejedná o nějaký nový systém bohoslovecký, nýbrž o návrat k čistému učení Písma. Dnešní protestantská věrouka je vlastně náboženskou filosofií, která nepracuje se zjevením Božím v Bibli jako faktem, nýbrž hledá najít poznání Boha na základě rozumových poznatků. Pak Bible není pro mnohé čistým Slovem Božím, nýbrž toliko obsahuje Slovo Boží, které teprve náš rozum musí se naučit odkrývat a odlišovat od slov lidských. Naproti tomu Böhl upíral přirozenému rozumu lidskému všechno právo kritiky Slova Božího, tak jak v době reformační se zpívalo: umění i rozum náš velkou tmou jsou zastíněny. Slovo Boží je Písmo svaté, nedotknutelné, Duchem svatým do posledních podrobností vdechnuté, v němž se nejedná o přírodní vědy, dějepis a podobně, nýbrž o zachránění člověka v jeho hříších. Předměty víry se nedají dokázat vědou, poněvadž věda operuje se světem hmotným, viditelným, kdežto víra se světem duchovním, neviditelným, do něhož se dostáváme pouze zjevením.

Víra je dar Boží, kdežto vědy dosahujeme pochodem myšlenkovým. Proto je mezi žáky Böhlovými ustavičně slyšet slovo milost. Myslí se však na milost do všech krajností, svobodná milost. Pravý věřící při vši jistotě odpuštění hříchů pro oběť Pána Jezukrista neubrání se svaté hrůze a bázni. Luteránovi jde nejprve o spasení, reformovanému jen a jen o slávu Boží. „Já budu se postít, nejíst, nepít, ve dne i v noci - a jestližeť zahynu, nechť zahynu.“ Ester 4,16. Milost Boží je milost, při níž se jedná o rozhodnutí Boží a ne hříšnickovo. Jeden holandský farář řekl: „Na obrácení člověka stačí slovo Boží bez našich výkladů,

takovým Pánem je Bůh.“ To připomíná našeho Václava Šubrtu, který kdysi na kazatelně přečetl kapitolu a on, takový živý vykladač Písem, zavřel Bibli a místo kázání zvolal: „Ne kázat nebudu, já bych všechno zkazil.“ I to slovo licenciáta Josefa Ladislava Hájka bratru, který mu chválil kázání, že bylo velice mocné: „Já vím, že bylo pěkné, to mi říkal už na kazatelně satan...“ Pro ohromnou moc Písma svatého učil profesor Böhl tak zvanou slovní inspiraci. Jako při Kristu, vtěleném Slovu Božím, vidíme stránku lidskou a Boží, tak i na Bibli vidíme stránku božskou a lidskou, ale to obojí tvoří dohromady jedno Slovo Boží. Tertulian mluvil o flétně, která sama nepíská, dokud do ní nezaduje dech umělcův. Tak Duchem svatým puzeni psali svatí boží lidé. Proto kázání žáků Böhlových nemívají různých násilných disposic, aby pod nimi netrpěl výklad Slova Božího.

Je přirozené také, že komu je Bible Slovem Božím, bude podle toho usilovat v církvi o řády bohoslužebné. Pod Böhlovým vedením vznikla církevní agenda roku 1881. Při službách Božích se zpívají zase žalmy a modlitby jsou volné, ze srdce. Křtem svatým se slouží vždy v určitou neděli před shromážděnou církví. Při svaté Večeři se nic neslibuje, nýbrž předem se hodovníci napomínají, aby nevěřící a bezbožní ke stolu Páně nepřistupovali. Žáci Böhlovi v některých sborech prosadili proti maďarskému stání sezení kolem stolu. Konfirmace není potvrzením jakéhosi slibu křestního, nýbrž vyznáním víry bez všelijakých okázalostí. Pohřby bývají bez věnců, bez hudby a bez oslavování mrtvých. Na ceremonie a světské okázalosti si žáci Böhlovi nepotrpí, za to vždy usilovali o kázeň církevní, která nebyla nikdy karabáčem, nýbrž důsledkem kázání plného evangelia Kristova.

Nejstarší žáci Böhlovi byli u nás licenciát František Šebesta, Václav Hrozný a Josef Šára. Z pozdějších sluší jmenovat licenciáta Josefa Ladislava Hájka, Václava Pokorného, Josefa Bašteckého, Gustava Šoltésze, Josefa Syptáka, Jindřicha Švandu, Vlastimila Svatopluka Jurena a ještě jiné. Pod vlivem Böhlovým stál církevní rada Heřman z Tardy, superintendent Justus Emanuel Szalatnay, senior Daniel Nešpor, Emanuel Havelka libštátský a snad i jiní.

Böhlovcům se vytýká, že zanedbávali vědu. Možná - zda však věda může přinést církvi duchovní rozvážení? Jedno je nám zadostiučiněním, že v naší době zvolna opouští bohosloví půdu racionalismu a začíná se opět obírat vírou. Tak jak Mojžíš musíme i my poznat, že půda, na které k Božímu poznání přicházíme, je svatá a k poznání spasení našeho v Pánu Ježíši přicházíme jako Pavel jen v ulici přímé. Otcové naši říkali, že pravda Boží vítězí, i když na čas přemožena bývá. A jejich pravda byla Pravda Boží - ne jak se to dnes myslívá.

Příspěvky „Z půdních archivů“ připravoval Pavel Čermák

Hudební nešpory v Červeném kostele

Červnové nešpory se již tradičně konají jako součást Brněnského varhanního festivalu. Vystoupí při nich Torben Krebs, ředitel hudby v katedrále Odense v Dánsku, laureát mnoha mezinárodních soutěží. Zazpívá smíšený pěvecký sbor Cantemus ze Slovinska. Biblické zamyšlení bude mít bratr farář Štěpán Hájek a výtěžek z dobrovolného vstupného bude určen pro středisko Diakonie v Myslibořicích, které v těchto dnech slaví 90. výročí.

Kavárnička Brno I

- 1.6. Četba na pokračování: sestra Růženka Medková
- 8.6. Hudební odpoledne se studenty konzervatoře
- 15.6. Vyprávění bratra Jaroslava Černého
- 22.6. Sestra Věra Bednářová: o Janu Karafiátovi
- 29.6. Fotografie z cest: bratr Jan Franců

Noc kostelů - 10. června 2016

Jeho brány zůstanou ve dne otevřené a noc tam už nebude. Zj 21,15

Brno I, Komenského kostel

- 17:30 - 18:00 Ekumenická bohoslužba - Zahájení Noci kostelů 2016 v Brně
- 18:00 - 18:30 Komorní koncert, Insonance
- 18:30 - 19:00 Služba Armády spásy a Diakonie
- 19:00 - 19:30 Komorní koncert, Insonance
- 19:30 - 20:00 Služba Armády spásy a Diakonie
- 20:00 - 20:30 Vachův sbor moravských učitelek
- 20:30 - 21:00 Červený kostel v proměnách času
- 21:00 - 21:30 Vachův sbor moravských učitelek
- 21:30 - 22:00 Credo - film (Petr Baran) a Církev pro druhé (krátká videa)
- 22:00 - 22:30 Varhanní koncert
- 22:30 - 23:00 Červený kostel v proměnách času
- 23:00 - 23:30 Varhanní koncert
- 23:30 - 24:00 Závěrečná bohoslužba

Výstavy 18:00 - 24:00:

Armáda spásy a Diakonie ČCE

Bible kralická a liturgické kalichy

Domov (bez) domova - fotografie Jindřicha Štreita

Papírové modely známých kostelů

Prohlídka kostela a křestní kaple, prodej knih a Moravské adventní hvězdy

Vyznání víry - obrazové korouhve Karla Rechlíka

Brno I, Betlémský kostel

18:00 - 19:30 Aktivita pro děti

18:00 - 18:30 Varhanní koncert

18:30 - 19:00 Z historie Betlémského kostela

19:00 - 19:30 Divadelní představení roverského kmene

19:30 - 20:00 Z historie Betlémského kostela

20:00 - 20:30 Svítá aneb „Zaspívejte si s námi!“

21:00 - 22:00 Korajunglejazz

22:00 - 22:30 Varhanní koncert

23:00 - 23:30 Zakončení NK: Varhanní koncert

Brno II, Blahoslavův dům

16:00 - 18:00 Hvězdy nad brněnskými věžemi - Výtvarná dílna pro děti

18:00 - 18:30 Zahájení programu a ztišení na začátku večera

18:30 - 21:00 Dobročinné palačinky

18:30 - 00:00 Chillout zóna - možnost klidného setkání

18:30 - 18:45 Otevření výstavy Jana Voběrka „Tři dny v Medžugorje“

18:45 - 23:00 Co o nás možná nevíte - projekce o životě sboru

19:00 - 19:30 Synagogální hudba raného baroka

20:00 - 20:30 Varhanní hudba a americké spirituály

21:00 - 21:30 Ztišení pod varhanami

22:00 - 22:30 Dává člověku i v noci prozpěvovat - Boni discipuli

23:00 - 23:30 Zpěvy z Taizé

23:45 - 00:00 Ztišení na závěr

Brno - Husovice

19:00 - 21:30 Zdeněk Šorm - kresby a akvarely - výstava na farním dvorku

19:00 - 19:30 Zvěstování evangelia - Štěpán Hájek

20:00 - 21:00 Bilbo Compagnie - Sommeliér - divadelní představení

21:15 - 21:35 Zpívání ze zpěvníku Svítá

21:45 - 22:45 Společenství naděje - obrázky ze života sboru

22:55 - 23:00 Modlitba a požehnání - závěrečné slovo

Brno - Židenice

17:00 - 19:30 Dlouhá noc. Stánek s kávou pro unavené poutníky.

17:00 - 17:15 Přivítání, biblické ztišení.

17:30 - 19:00 Jeho brány - výtvarné tvoření s dětmi i hravými dospělými.
18:00 - 18:30 Krajina je Boží. Vernisáž obrazového cyklu Jana Karpíška.
19:00 - 19:30 ChraPoT (Chrámové pomocné těleso).
20:00 - 21:00 KDO CHCE HUSA veleBÍT, Divadelní představení
21:30 - 22:00 Koncert duchovní hudby
22:30 - 23:45 Modlitba se zpěvy z Taizé.

Možnost rozhovoru o historii i současnosti kostela a sboru. Vizuální prezentace o životě sboru.

Další informace o Noci kostelů v Brně naleznete v informační brožůře (k dostání ve sborech) nebo na stránkách www.nockostelu.cz.

DÍKY A PROSBY

Pane Bože,

chceme tě chválit za to, že jsi naším povzbuzením a zdrojem pravé radosti. Děkujeme, že ti na nás záleží, víš o nás a vždy o nás znovu usiluješ, když se ztrácíme v našich starostech a nejistotách. Vždyť ty jsi v Ježíši Kristu přišel na tento svět kvůli nám, abys nás vytrhl z toho věčného koloběhu. Před tebou si nemusíme hrát na schopné a silné, kteří všechno sami zvládnou, protože ty jsi pevným bodem, o který se můžeme opřít. Děkujeme ti, že se k tobě můžeme obracet v každé životní situaci a vyprošovat si tvé požehnání. Jsi s námi, když máme radost, všechno se nám daří a všeho máme dostatek. Jsi s námi, i když nás trápí nemoci, stáří, neshody mezi lidmi nebo cokoli jiného, co se nám právě honí hlavou. Děkujeme, Pane, že se na tebe můžeme spoléhat. Děkujeme, že nám každodenně ukazuješ, jak moc nás máš rád.

Víme ale, že vztah mezi tebou a námi má být obousměrný. Naší výsadou je nejen od tebe brát, ale tobě i sloužit. Zvěstovat našim blízkým a našim dětem radostnou zprávu o tobě. Být nablízku potřebným. Učiň si z nás, prosíme, svoje nástroje. Dávej nám odvalu nebát se našemu okolí ukázat, že tebe jsme přijali za Pána našich životů. A děkujeme ti, že to vše nenecháváš ve své veliké milosti jen na našich schopnostech, ale že nám k tomu dáváš svého svatého Ducha.

V tobě, Bože, máme naději, že náš život má smysl. V tobě máme naději, že skrze smrt Pána Ježíše Krista můžeme vyhlížet k životu věčnému v radosti u tebe a s tebou. Děkujeme ti za to.

Amen.

Brno-Židenice, neděle 1. 5. 2016

Brno I

1.6.	Judita Hložková	91 let
3.6.	Alena Dvořáková	50 let
3.6.	Jarmila Ehlová	91 let
3.6.	Pavla Priknerová	30 let
4.6.	Olga Luřchová	82 let
4.6.	Jana Staníková	40 let
5.6.	Lýdia Smolařová	80 let
8.6.	Věra Bednářová	75 let
10.6.	Kristina Hellerová	30 let
10.6.	Alena Valová	72 let
11.6.	Alena Frčková	75 let
13.6.	Olga Zídková	40 let
17.6.	Jana Čásková	76 let
17.6.	Ladislav Lorenc	77 let
17.6.	Ludmila Udatná	89 let
17.6.	Eva Werner	40 let
19.6.	Jana Weigelová	73 let
22.6.	Milan Berka	71 let
22.6.	Miluše Kleinová	89 let
23.6.	Ludmila Marková	78 let
23.6.	Pavel Nykodým	30 let
23.6.	Tomáš Rumišek	40 let
24.6.	Lukáš Buřík	30 let
24.6.	Jaroslava Petru	74 let
25.6.	Věra Rybáková	91 let
27.6.	Ladislav Zukaľ	85 let
29.6.	Věra Vaněčková	75 let

Pokřtěni byli:

- 28.4. Jana Verena Henčlová, nar. 1982
- 28.4. Šárka Chovančiková, nar. 1979
- 1.5. Vincent Wimmer, nar. 2015
- 29.5. Tereza Pospíšilová, nar. 2015

Oddáni byli:

- 9.5. Veronika Riedlová a Vojtěch Hofbauer

Rozloučili jsme se:

- 2.5. Ludmila Vacková, nar. 1922

Brno II

2.6.	Vojtěch Kompiš	90 let
3.6.	Petr Pikna	84 let
3.6.	Jana Šteflová	72 let
4.6.	Arnošt Bohatý	89 let
10.6.	Růžena Rausová	86 let
10.6.	Jitka Hochmanová	78 let
11.6.	Ladislav Hájek	84 let
13.6.	Ctirad Novák	85 let
13.6.	Věra Jandová	82 let
19.6.	Valerie Šinklářová	73 let
20.6.	Miloslava Piknová	74 let
25.6.	Jarmila Sotolářová	79 let
28.6.	Jiří Pliskva	72 let

Rozloučili jsme se:

- 20.4. Pavel Havíř, nar. 1952

Pokřtěny byly:

- 8.5. Ester Dobrovolná, nar. 2015
- 15.5. Zora Gajdošová, nar. 2013
- 15.5. Agáta Gajdošová, nar. 2015
- 15..5. Kateřina Trnková, nar. 1986

Brno I

Po úvodní modlitbě a písni vyjádřilo staršovstvo svou spokojenost s většinou sborových setkání v předchozím období. Vydařená byla sborová neděle se křty dospělých, společným obědem a besedou s Martinem Balcarem. Díky hojné účasti členů sboru se podařilo uklidit Červený kostel, konala se brigáda na Blažkově a skupina dvaceti členů našeho sboru navštíví o svatodušních svátcích partnerský sbor v Basileji. Poslední neděli v červnu poděkujeme sestře faráře za její mnohaletou službu v našem sboru. Staršovstvo doporučilo synodní radě zachovat sestře faráře způsobilost k ordinované službě. V neděli 9. října bude instalace nové sestry farářky Jany Hofmanové. Dále jsme domlouvali přípravu Brněnské muzejní noci, Noci kostelů a červnových nešpor. V nejbližších dnech začnou stavební úpravy sklepa, kde budou mít klubovnu skauti. Velká část schůze byla věnována rozhovoru o nové kuchyni a staršovstvo odsouhlasilo předloženou nabídku na její zhotovení včetně vymalování, posunu dveří a výměny podlahy. Vše by se mělo stihnout do konce srpna. Zbývá už jen vybrat design dvířek a vhodné spotřebiče.

Jiří Gruber

Brno II

Staršovstvo se seznámilo s novými členy sboru Kateřinou Trnkovou a Adamem Gajdošem, zástupcem celé rodiny. Staršovstvo přijalo zprávu farářky, jejíž součástí bylo i shrnutí 1. schůzky liturgické komise. Staršovstvo vzalo na vědomí zprávu pastorační pracovnice, projednalo kalendář mimořádných akcí na nastávající období. Staršovstvu byly představeny nové webové stránky sboru, fungující zatím ve zkušebním provozu. Staršovstvo vzalo na vědomí zprávu účetní. Staršovstvo přijalo informaci, že současná pastorační pracovnice ukončí činnost koncem roku 2016 a bude třeba hledat náhradu.

Saša Jacobea

Brno-Židenice

Na květnové schůzi vzalo staršovstvo mimo jiné na vědomí stav příprav na Noc kostelů. Připravilo dále rámcový program sborové neděle, která bude 26. června. Hostem bude doc. Jindřich Halama, proděkan Evangelické teologické fakulty UK v Praze, který bude mít přednášku na téma „Boží mlčení“, tedy situace, kdy nám schází nějaké znamení, ujištění, projevení se Božího jednání. Nejdůležitějším bodem jednání byla plánovaná oprava fary: obdrželi jsme tři cenové nabídky (firmy Vitásek, Strnad a Halaška), staršovstvo pověřilo bratra Sládečka, aby dále jednal se dvěma firmami, které nabídly nižší cenu; rozhodujícím požadavkem pro výběr bude termín, ve kterém by oprava byla provedena.

Miroslav Maňák

TÝDEN VE SBORU

Brno I

Po – Pá 9-12, St 15-17

Pondělí:

18:30 staršovstvo 13.6.

Úterý:

15:00 DD Věstonická

16:30 dětský klub Ovečky

16:30 biblická hodina pro děti

19:00 příprava NŠ

19:00 modlitební setkání

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 1., 15., 29.6.

15:00 kavárnička

18:00 mládež

Čtvrtek:

9:30 klub otevřených dveří 2., 16.6.

18:00 biblická hodina

Pátek:

18:30 pěvecký sbor

Neděle:

10:00 nedělní škola pro děti

Brno II

Po – Pá 8:30-11:30

Pondělí:

18:30 staršovstvo 13.6.

Úterý:

17:00 b.h.Tišnov 7., 21.6.

18:00 příprava NŠ 7.6.

19:30 setkání stř. generace

Středa:

13:00 Diakonie, Hrnčířská 8., 22.6.

14:00 biblické čtení DD Kociánka 1.6., 15.6., 29.6.

18:00 biblická hodina

19:00 mládež I.

Čtvrtek:

9:30 Křesť. služba 30.6.

9:30 Mateř. klub 9., 23.6.

14:30 káva 2. a 16.6.

16:00 vyučování dětí, confirm. příprava 17:30 mládež II.

Sobota:

9:30 DD Kociánka 11., 25.6.

Neděle:

9:00 nedělní škola

10:00 setk. v Blah. domě

Brno – Husovice

Pondělí:

17:45 konfirmač. cvičení

Středa:

18:00 katecheze dospělých

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

20:00 staršovstvo 9.6.

Pátek:

15:30 děti

Neděle:

9:00 nedělní škola

18:00 Desert 12.6.

Brno – Židenice

Po – Pá 8:30 – 11:30

Úterý:

15:30 biblic. hodina pro děti

18:00 modliteb. setkání 7.6.

19:19 DŽES – Duchovní židenické ev. setkání

Středa:

17:30 mládež

18:30 staršovstvo 8.6.

19:00 Modlitby a zpěvy Taizé 15.6.

Čtvrtek:

19:00 biblická hodina

Pátek:

14:45 biblic. Hodina pro děti v Blansku 3. a 17.6.

Neděle:

9:10 nedělní škola

10:00 setkání u kávy a čaje

18:30 pěv. sbor ChraPoT

Brno I		Brno II	Brno - Husovice	Brno - Židenice
5.6.	2. neděle po sv. Trojici BK Olga Tydlitátová ČK Olga Tydlitátová Rch Olga Tydlitátová ČK 19:30 Štěpán Hájek, <i>nešpory</i>	BD Saša Jacobea, <i>křest</i> Tiš Martin Horák	Hu Richard Dračka, <i>Husovický dvorek</i> ČK19:30 Štěpán Hájek, <i>nešpory</i>	Žd Martin Horák, <i>VP</i> Bl Jiří Bureš, <i>VP</i>
12.6.	3. neděle po sv. Trojici BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber	BD Jaroslav Vítek Tiš Pavel Just	Hu Petr Matuška	Žd Jiří Šimsa Bl Jiří Šimsa
19.6.	4. neděle po sv. Trojici BK Jiří Gruber ČK Jiří Gruber Rch Jiří Gruber	BD Martin Horák Tiš Saša Jacobea	Hu Štěpán Hájek, <i>konfirmace</i>	Žd Matouš Pleva Bl Jiří Bureš
26.6.	5. neděle po sv. Trojici ČK 10:00 O. Tydlitátová, <i>VP</i>	BD Saša Jacobea, <i>závěr NŠ</i> Tiš Martin Horák	Hu Vladimír Zikmund	Žd Josef Suchý Bl kazatel CB
3.7.	6. neděle po sv. Trojici ČK 9:00 Jaroslav Vítek Rch Jaroslav Vítek	BD Martin Horák Tiš Martin Horák	Hu Matouš Pleva	Žd Olga Tydlitátová, <i>VP</i> Bl Jiří Bureš, <i>VP</i>
BK: Betlémský kostel v 8:30 ČK: Červený kostel v 10:00 Rch: Rychmanov v 14:15		BD: Blahoslavův dům v 9:00 Tiš: Tišnov v 10:30	Hu: Netušilova 26 v 9:00 Ma: Maloměřice, Borky 7 DDS v 10:30	Žd: Židenice v 9:00 Bl: Blansko v 14:00